

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 17.10.2007
KOM(2007) 601 slutlig

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET, RÅDET
EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN OCH
REGIONKOMMITTÉN**

**om gemenskapens nya strategi för att förebygga, motverka och undanröja olagligt,
orapporterat och oreglerat fiske**

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET, RÅDET EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN OCH REGIONKOMMITTÉN

om gemenskapens nya strategi för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske

Olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IUU-fiske) utgör ett stort hot mot en hållbar förvaltning av havets resurser i hela världen.

Enligt färskta beräkningar omsätter IUU-fisket sammanlagt mer än 10 miljarder euro. Detta gör IUU-fisket till den näst största fiskeriproducenten i världen (räknat i värde) efter Kina.

IUU-fisket är ett globalt problem. Det är också ett problem som EU bör gå i spetsen för att lösa. EU har en av världens största fiskeflottor, ligger på tredje plats när det gäller fångster och är världens största marknad för och importör av fiskeriprodukter. Den illegala fiskeimporten till EU uppskattas försiktigtvis till 1,1 miljarder euro om året.

Förlusten är långt ifrån bara ekonomisk. Många IUU-fisken leder också till omfattande ekologiska kostnader. Eftersom 75 % av jordens fiskbestånd redan utnyttjas fullt ut eller t.o.m. överutnyttjas inom det *lagliga* fisket, blir IUU-fisket en dold kraft som hotar att förvärra denna oroande situation. Hotet gäller också känsliga marina ekosystem i ett skede där det internationella samfundet gått samman för att skydda dem mot destruktiva fiskemetoder.

Det råder bred internationell enighet om att det krävs beslutsamma åtgärder mot IUU-fisket, vilket bland annat bekräftats av FAO, FN:s generalförsamling och OECD. EU kämpar sedan länge aktivt mot IUU-fisket, både på hemmaplan och internationellt, vilket sammanfattas i EU:s egen handlingsplan från 2002 för att bekämpa olagligt, orapporterat och oreglerat fiske¹.

Kommissionen anser att tiden är inne för att lägga kampen mot IUU-fisket på en ny nivå. Det bästa sättet att få slut på denna lukrativa verksamhet är att undanröja brottsincitamentet, och göra det extremt svårt eller t.o.m. omöjligt att sälja IUU-produkter och tjäna pengar på det.

Europaparlamentet betonade nyligen att EU måste ge ny kraft åt sina åtgärder för att bekämpa IUU-fisket².

Detta meddelande beskriver huvuddragen hos IUU-fenomenet och skisserar det centrala innehållet i en ny strategi för att fiskebrott inte ska löna sig i framtiden.

Den integrerade strategi för ett hållbart utnyttjande av haven som ligger till grund för initiativet, som också gäller också för EU:s strategi för haven, bör även ses som ett steg framåt på vägen mot den integrerade havspolitik för Europeiska unionen som beskrivs i kommissionens meddelande av den 10 oktober 2007 (KOM(2007) 575 – ”blåboken”).

¹ Meddelande från Kommissionen Gemenskapens åtgärdsplan för att stoppa illegalt, icke rapporterat och oreglerat fiske - KOM(2002) 180, 28.5.2002 samt rådets slutsatser av den 7.6.2002.

² Europaparlamentets resolution om genomförande av EU:s handlingsplan avseende olagligt, orapporterat och oreglerat fiske, antagen den 15 februari 2007 (2007/2225/(INI)).

1. IUU-FISKETS KÄNNETECKEN OCH OMFATTNING

1.1. Tillämpningsområde

Den enda internationella definitionen av IUU-fiske finns i FAO:s handlingsplan mot IUU-fiske. I linje med denna definition och av tydlighetsskäl, anser kommissionen att EU:s politik för att förebygga, motverka och undanröja IUU-fiske bör ha följande tillämpningsområde:

- Överträdelser av bestämmelser för förvaltning och bevarande av fiskeresurserna i nationella och internationella vatten.
- Fiske i områden på öppet hav som regleras av en regional fiskerierorganisation, vilket bedrivs av fartyg utan nationalitet eller som är registrerade i ett land som inte är part i den regionala fiskerierorganisationen, och som sker på ett sätt som bryter mot de regler som utfärdats av nämnda regionala fiskerierorganisation.
- Fiskeverksamhet i områden på öppet hav som inte regleras av en regional fiskerierorganisation, vilken sker på ett sätt som är oförenligt med det ansvar för att bevara fiskeresurserna som åligger stater enligt internationell rätt.

EU:s politik för att bekämpa IUU-fisket måste därför omfatta fiskeverksamhet både i och utanför EU:s vatten. Denna politik bör inriktas på att avskräcka från och bestraffa den typ av överträdelser som tillfogar mest skada.

1.2. IUU-fiskets verkningar

Behovet av att skärpa EU:s insatser har sin direkta förklaring i de många skadliga verkningar som är förknippade med IUU-fisket.

1.2.1. Miljöskador

De mest iögonfallande verkningarna av IUU-fisket är ofta de katastrofala skador som tillfogas den biologiska mångfalden i haven.

- IUU-fiske pågår i alla hav och är till stor skada för **den hållbara utvecklingen inom fisket**. Detta sker t.ex. när fångster felrapporteras eller inte rapporteras alls, vilket bidrar till överfiske. Det sker även när fisket riktas mot ungfisk, vilket är ett brott mot bestämmelserna om minimistorlekar, eller när det sker under perioder eller i områden som egentligen är fredade, och på så sätt äventyrar de aktuella fiskbeståndens återhämtning. Alla dessa verkningar förvärras när de bestånd som fisket riktas mot redan befinner sig utanför biologiskt säkra gränser.
- IUU-fiskets konsekvenser för miljön går betydligt längre än de direkta skadorna på fiskbestånden. Det är också ett allvarligt hot mot **livsmiljöer i havet**. Fiske med förbjudna metoder kan leda till att en hög andel oönskade arter tas som bifångst och sedan kastas tillbaka i havet. I sådana bifångster ingår inte bara fiskarter, utan även andra arter, som sjöfåglar eller havssköldpaddor och det stora flertalet överlever inte. Fiske i skyddade områden kan också vara den direkta orsaken till oåterkalleliga skador på känsliga marina livsmiljöer, som t.ex. korallrev.

1.2.2. Socioekonomisk konsekvenser

IUU-fisket är inte bara till skada för havsmiljön. Det innebär också stöld av gemensamma fiskeresurser och medför svåra förluster för de fiskare som faktiskt följer lagen. Det är naturligtvis svårt att exakt beräkna hur omfattande den olagliga verksamheten verkligen är. Man har dock beräknat det sammanlagda värdet av allt IUU-fiske i världen till 10 miljarder euro. Som jämförelse beräknades värdet av EU-flottornas landningar till 6,8 miljarder euro under 2004.

- EU:s fiskerinäring utsätts för svår konkurrens från IUU-aktörer som åsidosätter alla de skyldigheter som lagliga aktörer måste uppfylla när de fiskar i samma vatten eller inriktar sig på samma arter och slutmarknader (t.ex. torsk, kungsfisk, svärdfisk, tandnoting, tonfisk). De EU-fiskare som arbetar lagligt ställs alltså inför IUU-aktörernas ohederliga metoder, vilket bland annat leder till att EU:s fiskerinäring förlorar marknadsandelar. Under senare år har problemet förvärrats i och med globaliseringen av fiskerisektorn, som har lett till ökad handel med fiskeriprodukter vars laglighet det är svårt att kontrollera.
- IUU-fisket får också dramatiska konsekvenser för **utvecklingsländernas kustsamhällen**, där fiskeresurserna kan vara av avgörande betydelse för livsmedelstrygghet och fattigdomsbekämpning. Utvecklingsländer i kustområden saknar ofta resurser och kapacitet att rätt förvalta och kontrollera havsområden under deras jurisdiktion. Skrupelfria illegala aktörer utnyttjar dessa svagheter för att bedriva fiske utan kuststaternas tillstånd och plundrar resurser som är oumbärliga för lokala fiskare. Detta är ett stort problem i de afrikanska länderna söder om Sahara, där förlusterna till följd av IUU-fisket har uppskattats till så mycket som 800 miljoner euro om året.
- Vissa företag som bedriver olagligt fiske, däribland aktörer från EU, använder dessutom fartyg av undermålig kvalitet och seglar under flagg tillhörande stater med låga eller obefintliga krav vad gäller socialt trygghet. Följaktligen utsätts besättningarna för **oacceptabla levnads- och arbetsvillkor**. Detta undergräver i sin tur det arbete för att förbättra yrkesfiskarnas social trygghet internationellt som framgår av ILO:s (Internationella arbetsorganisationen) konsoliderade konvention om arbete i fiskerisektorn, antagen i juni 2007.

1.2.3. IUU-fisket undergräver arbetet för bättre förvaltning av haven

Den fortsatta olagliga verksamheten gör att den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser ifrågasätts bland EU:s fiskare.

Därmed utgör IUU-fisket inte bara ett allvarligt hot mot de framtida gemensamma resurserna i våra hav, men också mot alla försök att förbättra de ordningar som införts för att förvalta dem. Det äventyrar på så sätt också själva grunden för den gemenskapspolitik som utformats för att garantera en hållbar förvaltning i och utanför EU:s vatten.

1.3. Drivkrafterna bakom IUU-fisket

De viktigaste drivkrafterna bakom IUU-fisket beskrivs kortfattat nedan.

1.3.1. IUU-fisket är fortfarande en vinstbringande verksamhet

Så länge IUU-fisket är lönsamt kommer det också att vara attraktivt för de berörda aktörerna.

- Aktörer som bedriver IUU-verksamhet kan **hålla driftskostnaderna nere och få en betydande förtjänst**. Företag som är inblandade i illegalt fiske har i allmänhet lägre driftskostnader än genomsnittliga företag som arbetar legalt. De sociala avgifterna och skattekostnaderna kan reduceras till ett minimum eller helt utebli för flottor som sysslar med IUU-verksamhet via offshore-företag eller under bekvämlighetsflagg eller ”flagg i strid med reglerna”. Överträdelse av fiskeribestämmelserna och handel med fångster utanför de officiella kanalerna ger också minskade kostnader. Omkostnaderna är låga inom IUU-fisket och förtjänsterna i allmänhet höga, framför allt som illegala aktörer ofta inriktar sig på värdefulla arter som ger högre marknadspriser (t.ex. tandnoting, blåfenad tonfisk eller torsk).
- Inom vissa fiskerier **leder också fiskeflottornas** överkapacitet jämfört med de fiskemöjligheter som står till buds till olagligt fiske. En del fartyg anser sig tvungna att överskrida de föreskrivna fångstbegränsningarna i syfte upprätthålla en fångstnivå som kan hålla deras verksamhet lönsam.

I en situation där konsumtionen av fiskeriprodukter ständigt ökar världen över, och så länge aktörerna har möjlighet att tjäna på den illegala verksamheten, kommer det också att vara extremt attraktivt att försöka slutmarknaderna med illegala fiskeriprodukter.

1.3.2. IUU-aktörer kan driva sin verksamhet i stort sett utan hinder

Att IUU-verksamheten kan fortgå beror i stor utsträckning på att det är så lätt för illegala aktörer att driva denna verksamhet genom hela försörjningskedjan, eftersom de aldrig stöter på vare sig skyldigheter eller begränsningar som skulle kunna hindra dem.

– IUU-aktörerna utnyttjar de fördelar som är knutna till vissa nationella registreringssystem

Ett stort antal fiskefartyg, särskilt sådana som är verksamma utanför EU-vatten, är registrerade i stater som för öppna register eller i stater som är ovilliga att utöva lämplig kontroll över fiskeflottan i syfte att se till att den iakttar bevarande- och förvaltningsbestämmelser. Det är i allmänhet mycket lätt att registreras i sådana stater och kostnaderna är låga. Detta uppmuntrar till ”flagg-hopping”, dvs. när fartyg regelbundet byter flagg för att hela tiden utnyttja de system som ställer lägst krav och göra det svårare för inspektions- och kontrollorganen att följa deras verksamhet. Enligt havsrätten är det i första hand flaggstaten som ska utöva kontroll över ett fartyg. Illegala aktörer utnyttjar medvetet flaggstater som inte har möjlighet eller är ovilliga att utöva sådan kontroll. Både hamnstater och marknadsstater förfogar över instrument som väsentligt kan minska de incitament som erbjuds av ”flagg i strid med reglerna”, men hittills har dessa instrument inte utnyttjats i tillräcklig utsträckning. Till följd av detta har de flesta fartyg som konstaterats begå IUU-brott i olika delar av världen kommit att fortsätta att vara registrerade i stater som är kända för att inte utöva lämplig kontroll över sin fiskeflotta.

- Dessa problem förstärks av att samarbetet mellan stater och internationella organ med ansvar för övervakning och kontroll av fiske och anknutna verksamheter är otillräckligt, på internationell nivå och inom EU.
- IUU-aktörer tenderar att förlägga sin verksamhet till fiskeområden där det är svårt att genomföra kontroller (t.ex. i avlägsna områden på öppet hav) eller där de behöriga offentliga kontrollmyndigheterna inte har tillräcklig kapacitet för att motverka dem (särskilt i utvecklingsländernas vatten).
- IUU-fiskets natur gör det till en internationell verksamhet. Med den ekonomiska globaliseringen har den internationella handeln med fiskeriprodukter ökat betydligt, och detta har försett de illegala aktörerna med många nya och lönsamma möjligheter. För att dölja fångsternas illegala ursprung, låter man dem ofta gå långa omvägar innan de når slutmarknaden, dvs. via omlastning till sjöss, landningar i ”bekvämlighetshamnar” och bearbetning i ett land som varken är fartygets flagg- eller marknadsstat. I vissa fall gör den komplexitet och de arbetsmetoder som präglar verksamheten samt den skala i vilken den sker att den med rätta kan betraktas som en form av gränsöverskridande organiserad brottslighet.
- Dessutom är sannolikheten för att de illegala aktörerna straffas så liten och de påföljder som i så fall skulle utdömas så ekonomiskt obetydliga, att de inte fungerar som ett effektivt avskräckningsmedel för dem som sysslar med IUU-fiske. Påföljderna har kommit att betraktas som försumbara driftskostnader.
- Samarbete på alla nivåer (internationellt, regionalt, inom EU och nationellt) är avgörande för att man ska kunna spåra och utreda IUU-verksamhet på lämpligt sätt. Trots vissa framsteg är de olika aspekterna av övervakning till havs och gränskontroll fortfarande fördelade på många olika organ. Eftersom det inte finns tillräckliga medel för att dessa ska kunna samla in bevismaterial och utbyta information har det varit svårt att införa effektiva mekanismer för att avskräcka IUU-aktörerna från att fortsätta sin verksamhet.
- **Illegala aktörer i EU:s vatten kan också använda svagheter i medlemsstaternas system för kontroll, övervakning och efterlevnad för att utveckla sin egen verksamhet.**

Mängden fiskeriprodukter som fiskas i strid med gemenskapens bestämmelser och sedan säljs utanför EU-marknadens officiella kanaler (så kallad svartfisk) kan inom vissa fiskerier nå mycket stora proportioner (det uppskattas t.ex. att 35-45 % av all torsk som fångas i Östersjön landas utan att deklarerar).

2. FÖRSLAG TILL EN NY EU-STRATEGI FÖR ATT FÖREBYGGA, MOTVERKA OCH UNDANRÖJA IUU-FISKE

Med tanke på EU:s internationella åtaganden och dess allmänna mål att förbättra förvaltningen och hindra överexploateringen av naturresurser (vilket fastställs i EU:s strategi för en hållbar utveckling som antogs av rådet Europeiska rådet i juni 2006), är det också EU:s ansvar att gå i spetsen för de internationella ansträngningarna att bekämpa IUU-fisket.

EU har under de senaste åren varit mycket aktiv när det gäller att på EU-nivå samt på regional och internationell nivå främja genomförandet av en ambitiös politik för att förebygga, motverka och undanröja IUU-fisket.

Även om det gjorts betydande framsteg, framför allt med hjälp av de regionala fiskerierorganisationerna, råder det ingen tvekan om att IUU-fisket ingalunda är bekämpat. Eftersom verksamheten fortsätter trots åtgärder från EU:s sida och internationellt håll, och med tanke på de dramatiska och miljömässiga och ekonomiska konsekvenserna, krävs det ett omedelbart och kraftfullt svar från EU.

Förr styrdes EU:s politik mot IUU-fiske av det tvingande behovet att utarbeta internationella bestämmelser och att inrätta och konsolidera regionala organ med ansvar för att genomföra dem. Man inriktade sig i stor utsträckning på övervakning och kontroll av verksamhet till havs och identifiering av IUU-aktörer. Kommissionen anser att tiden nu är inne för att utvidga denna ram till att också omfatta försörjningskedjan. Man måste också förbättra den genom att flytta fokus till bättre kontroll av efterlevnaden och verkligt avskräckande påföljder.

De viktigaste utmaningar som EU måste bemöta i sin politik mot IUU-fisket:

- Hur ska man identifiera, förhindra och straffa import till EU-marknaden av IUU-produkter från tredjeländer?
- Hur kan man genomföra effektivare åtgärder för att identifiera och straffa fartyg och stater som är involverade i eller stöder IUU-verksamhet på öppet hav eller i utvecklingsländernas territorialvatten?
- Hur kan man förbättra efterlevnaden av den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser i EG:s vatten och/eller från EG-aktörernas sida?

Detta är de tre största problem som IUU-fisket medför, och det måste utarbetas en lämplig strategi för att lösa dem.

Den strategi som kommissionen föreslår ska att omfatta all fiske- och fiskeanknuten verksamhet länkad till IUU-verksamhet (fiske, omlastning, bearbetning, landning, handel osv.) och syftar till att åtgärda de problem som denna verksamhet medför på EU- nivå, regionalt och internationellt. Man kommer att bygga vidare på och utveckla de mest sofistikerade åtgärderna på internationell och regional nivå, och samtidigt förespråka unilaterala insatser från EU:s sida där multilaterala initiativ ännu inte gett tillfredsställande resultat.

Huvuddragen i kommissionens nya strategi mot IUU-fiske beskrivs nedan³. Vissa av de åtgärder som kommissionen förespråkar måste baseras på en rättsakt, och de ingår därför i det förslag till rådets förordning⁴ som kommissionen antagit tillsammans med detta meddelande. Andra åtgärder är endast avsedda att fungera som ledstjärna för EU:s framtida politik på det internationella planet eller i dess samarbete med sina partner, och behöver därför inte utformas som en rättsakt.

³ En mer utförlig presentation av de förslag som ligger till grund för strategin, samt en översyn av gemenskapens åtgärder 2002, ingår i kommissionens arbetsdokument som antas tillsammans med detta meddelande.

⁴ Förslag till rådets förordning om upprättande av ett gemenskapssystem för att förhindra, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske – KOM(2007) 602, 17.10.2007.

2.1. Integrering av handelsdimensionen i EU:s system för åtgärder för att bekämpa IUU-fisket

Eftersom IUU-problemet är ett gränsöverskridande och komplicerat fenomen krävs det en integrerad strategi för att motarbeta denna verksamhet genom hela försörjningskedjan (från nät till bord). Den främsta anledningen till misslyckandet med det nuvarande EU-systemet är just att det inte är omfattande nog. IUU-problemets marknadsdimension har till stor del åsidosatts, trots att EU är den största marknaden för och den ledande importören av fiskeriprodukter – under 2005 uppgick värdet av de fiskeriprodukter som importeras till EU till närmare 14 miljarder euro. EU-ramarna är som svagast när det gäller att garantera att de fiskeriprodukter från tredjeländer som importeras till EU har fångats i enlighet med relevanta förvaltnings- och bevaranderegler. Mängden illegala fiskeriprodukter som varje år importeras till EU har följaktligen kunnat uppskattas till ca 500 000 ton och ett värde av 1,1 miljarder euro, och det är inte uteslutet att siffrorna egentligen är högre.

EU måste se till att omedelbart åtgärda dessa luckor. Den nuvarande ordningen måste därför ses över, vilket innebär omfattande ändringar av EU:s strategi för kontroll av huruvida de fiskeriprodukter som importeras till EU är lagliga och för övervakning av tillträdet för tredjeländers fartyg till EU:s fiskehamnar. De föreslagna åtgärderna bör på ett effektivt sätt stänga EU:s portar för illegala fiskeriprodukter och fartyg, och därmed minska de ekonomiska incitament som driver IUU-aktörerna till att fiska och saluföra illegala fiskeriprodukter.

Åtgärder som föreslås av kommissionen:

- Införande av en ny ordning som styr tillträdet till gemenskapens territorium för fiskefartyg från tredjeländer och importerade fiskeriprodukter. Ordningen bör baseras på principen att endast sådana fiskeriprodukter som den berörda flaggstaten kan intyga är lagliga får tas in i gemenskapen.

2.2. Effektivare metoder för att övertyga flaggstater som är ovilliga eller oförmögna att utöva lämplig kontroll av fiskefartygens efterlevnad av bestämmelserna

EU har själv tagit eller gett sitt stöd till en rad initiativ på multilateral nivå som behandlar problemet ”flagg i strid med reglerna” inom fiskesektorn. Kommissionen anser att dessa initiativ är mycket viktiga, men erkänner samtidigt att de inte har lyckats åtgärda problemet på ett effektivt sätt.

Kommissionen uppfattar den nuvarande situationen som oacceptabel. Varken regionala eller internationella organ klarar att genomföra effektiva åtgärder mot stater som misslyckas med att uppfylla sina skyldigheter enligt internationell lag och vidta lämpliga åtgärder mot IUU-fisket, framför allt stater som erbjuder bekvämlighetsflagg. Att inget görs på multilateral nivå bör inte hindra EU från att uppfylla sitt åtagande att bekämpa IUU-fisket och ta de initiativ som man anser nödvändiga. EU bör för egen del införa en öppen och rättvis mekanism för att identifiera de stater som ställer sig utanför internationell lag och därmed underlättar IUU-verksamheten, och tillämpa lämpliga åtgärder för att uppmuntra dessa stater att se till att deras fartyg faktiskt följer förvaltnings- och bevarandereglerna.

Åtgärder som föreslås av kommissionen:

- Att bemyndiga kommissionen att handla unilateralt för att identifiera och svartlista stater som erbjuder ”flagg i strid med reglerna” och fartyg som bedriver IUU-fiske, samt vidta handelsåtgärder mot dem.

2.3. En högre grad av efterlevnad av internationella normer och EU-normer från EU-fartygens och EU-aktörernas sida, och rent allmänt i gemenskapens vatten

För att EU ska kunna uppfattas som en trovärdig aktör i kampen mot IUU-fisket på den internationella scenen måste man också kunna visa att man faktiskt gör något åt det olagliga fisket i EU:s vatten, även från EU-fartygens och EU-aktörernas sida. En rad undersökningar visar att verkställandet av den gemensamma fiskeripolitikens nuvarande bestämmelser är långt ifrån tillfredsställande. Mycket tyder på att en betydande andel av de aktörer som registrerar sina fiskefartyg i stater som erbjuder bekvämlighetsflagg faktiskt är EU-aktörer. Denna brist bör åtgärdas snarast.

Den nuvarande EU-ramen erbjuder redan ett omfattande system för kontroll, inspektion och tillsyn av att fiskerilagstiftningen efterlevs. Genomförandet av dessa bestämmelser är medlemsstaternas ansvar. Det första steget mot bättre efterlevnad av gemenskapslagstiftning är därför förbättrade åtgärder från medlemsstaternas sida för att åtgärda det illegala fiske som sker i deras territorialvatten eller som deras fartyg eller medborgare utövar utanför EU:s vatten.

Man bör också stärka den nuvarande ramen och åtgärda de återstående luckor som kan utnyttjas av illegala aktörer. Kommissionen planerar därför att under 2008 föreslå en förenkling och uppdatering av EU:s ram för kontroll, inspektion och tillsyn av efterlevnaden.

Kommissionen anser också att det finns flera uppenbara brister som uppmuntrar till fortsatt IUU-fiske, som t.ex. det faktum att de påföljder som utdöms vid överträdelser av fiskerilagstiftningen är otillräckliga och att EU-medborgare som sysslar med eller stöder illegalt fiske utanför EU i stor utsträckning går ostraffade. Dessa brister måste snarast åtgärdas av EU.

Åtgärder som föreslås av kommissionen:

- Att utnyttja alla medel som står till buds för att uppmuntra medlemsstater och medborgare i gemenskapen till att garantera ett lämpligt genomförande av den gemensamma fiskeripolitikens nuvarande bestämmelser.
- Att på EU-nivå närma de maximala påföljderna för allvarliga överträdelser till den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser.
- Att tillämpa strängare kontroll- och tillsynsåtgärder mot medborgare i gemenskapen som gör sig skyldiga till IUU-fiske utanför gemenskapens vatten.

2.4. Bättre samarbete för att utreda IUU-verksamhet

För att IUU-verksamheten ska kunna utredas på ett effektivt sätt krävs det, såsom anges i avsnitt 1.3, en hög grad av samordning och regelbundet utbyte av information mellan de olika organ som arbetar med övervakning till havs och gränskontroll. Detta gäller även vid utarbetandet av nya verktyg för att motverka sådan verksamhet. Kommissionen hoppas kunna skärpa EU:s policy och praxis i detta avseende.

Gemenskapens kontrollorgan för fiske⁵ kommer att spela en central roll på detta område:

- Inom EU, via insamling och spridning av uppgifter och samordning av de nationella kontrollmyndigheternas, kommissionens och andra byråers verksamhet.
- Mellan EU och tredjeländer, genom att främja bättre samarbete på internationell nivå i syfte att förbättra kontrollmyndigheternas operationella kontroll- och övervakningskapacitet (MCS) när det gäller att spåra gränsöverskridande IUU-verksamhet.

Åtgärder som föreslås av kommissionen:

- På det internationella planet föreslår kommissionen att EU medverkar väsentligt till det multilaterala arbetet (bland annat inom FAO) för att införa ett världstäckande register över fiskefartyg, ett internationellt nätverk för MCS-verksamhet och för att främja ömsesidigt bistånd för att tillsammans med tredjeländer bekämpa IUU-fisket.
- På gemenskapsnivå bör samordningen mellan och inom medlemsstaternas kontrollmyndigheter förbättras med stöd av Gemenskapens kontrollorgan för fiske.

2.5. Intensifiering av EU:s politik mot IUU-fiske på öppet hav och gentemot utvecklingsländer

Kommissionen anser att det, ur operationell synpunkt, är lämpligast att lösa problemet med IUU-fiske på öppet hav på regional nivå. Kommissionen planerar därför att föreslå att EU skärper sin politik för att förebygga, motverka och undanröja IUU-fiske inom ramen för de regionala fiskeriorganisationerna.

Utvecklingsländer i kustområden tillhör dem som drabbas hårdast av IUU-fisket. I EU:s politik gentemot dessa länder står kampen mot IUU-fisket i centrum. EU bidrar framför allt till att stärka deras kapacitet till bättre förvaltning och övervakning av fiskeverksamheten. Denna politik måste bekräftas och stärkas genom EU:s bilaterala relationer med dessa länder och inom ramen för avtal om fiskepartnerskap och EU:s utvecklingspolitiska dialog. Genomförandet av gemenskapens system för att förebygga, motverka och undanröja IUU-fiske måste åtföljas av åtgärder och initiativ för att öka utvecklingsländernas kapacitet och medel att inrätta de föreslagna certifieringssystemen och att bättre förvalta och övervaka fiskeverksamheten. Detta bör också eftersträvas på regional nivå, via särskilda överenskommelser med kustländer och regionala organisationer, enligt samma modell som den regionala planen för fiskeriövervakning i sydvästra Indiska oceanen, som antogs i januari

⁵ Rådets förordning (EG) nr 768/2005 av den 26 april 2005 om inrättande av Gemenskapens kontrollorgan för fiske och om ändring av förordning (EEG) nr 2847/93 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken

2007. Ett ekonomiskt bidrag kan hjälpa utvecklingsstater i kustområden att uppfylla kraven enligt det certifieringssystem som ska tillämpas vid import av fiskeriprodukter till EU, som kommissionen kommer att föreslå. Kommissionen kommer också att vidare utvärdera IUU-förordningens konsekvenser för utvecklingsländerna och behovet av kompletterande åtgärder. EU kommer bland annat att genomföra utbildningsprogram i utvecklingsländer, för att se till att systemet införs utan problem och för att undvika att det hindrar handeln med fiskeriprodukter som fiskats på lagligt sätt.

Åtgärder som föreslås av kommissionen:

- Att konsolidera, öka driftsdugligheten hos och utvidga åtgärderna i de 13 regionala fiskeriorganisationer som gemenskapen är part i, samt främja samordningen mellan dessa organisationer.
- Att bekräfta och stärka gemenskapens ekonomiska stöd till utvecklingsländer i kustområden så att de kan förbättra förvaltningen och övervakningen av fiskeverksamheten i sina respektive territorialvatten och fiskefartygs verksamhet. Att vidare utvärdera IUU-förordningens konsekvenser för utvecklingsländerna och behovet av och kostnaderna för kompletterande åtgärder.
- Att främja snabb och bred ratificering av ILO:s konsoliderade konvention om arbete i fiskesektorn samt av övriga internationella konventioner som rör säkerheten ombord på fiskefartyg, och möjligheterna att integrera dessa konventioner i gemenskapslagstiftningen ska utforskas.

Kommissionen har för avsikt att lägga fram den nya EU-strategi mot IUU-fiske som förespråkas i detta meddelande för Europaparlamentet och medlemsstaterna och kommer att uppmana dem att godkänna den.